

Tammy in Het Oogziekenhuis

Een verhaaltje om (voor) te lezen

Tammy is een meisje van vijf jaar. Ze heeft een scheel oog en moet daarvoor geopereerd worden. Ze gaat net als jij naar Het Oogziekenhuis in Rotterdam. Hier lees je wat Tammy allemaal meemaakt.

Tammy gaat naar het ziekenhuis

Tammy moet morgen naar Het Oogziekenhuis voor de operatie. Ze is al vaak bij de oogdokter geweest en hij heeft verteld wat hij aan haar oogje gaat doen. De verpleegkundige heeft alles verteld over de dag van de operatie en zorgt die dag heel goed voor Tammy. De slaapdokter heeft met haar en mama gepraat over hoe ze gaat slapen. Als Tammy die avond naar bed gaat, leest papa voor uit 'Anna naar het ziekenhuis'. Tammy is blij dat Anna aan het eind weer beter is!

We gaan nu echt

Als Tammy 's ochtends wakker wordt, weet ze het meteen: Vandaag wordt ze geopereerd. Toch wel spannend! Mama komt met de thermometer en neemt haar temperatuur op. Alles is goed, ze gaan nu echt. Als Tammy aangekleed is, gaat ze samen met papa en mama in de auto naar Rotterdam. Ze mag niets eten, maar ze drinkt nog wel water of een helder appelsapje. Tammy kan tot aan de opname in het ziekenhuis nog wat drinken en dat vindt ze heel fijn.

De verpleegafdeling

Als Tammy met papa en mama in Het Oogziekenhuis komt, gaan ze naar de verpleegafdeling. Daar laat een aardige verpleegkundige haar de kamer zien. Mama helpt Tammy met uitkleden. Tammy trekt zelf haar schone kleren aan. Haar knuffelbeer Bob is ook meegekomen. Tammy houdt hem stevig vast. Zou Bob een beetje bang zijn? Tammy troost Bob en geeft hem een dikke kus. Van de verpleegkundige krijgt Tammy een drankje om rustig van te worden. Ze gaat lekker op het bed liggen met Bob. De verpleegkundige doet ook een druppel in haar oog. Dat is voor de operatie.

Naar de voorbereidingskamer

Als het tijd is voor de operatie wordt Tammy door de verpleegkundige in haar ziekenhuisbed naar de voorbereidingskamer gereden. Dat is vlakbij de operatiekamer. Mama mag mee. Tammy moet heel hard lachen als mama een gek pak aantrekt en een rare muts opdoet!

In de voorbereidingskamer hebben alle mensen die er werken een blauw pak aan. Ze hebben allemaal zo'n rare muts op. Tammy krijgt van de verpleegkundige ook een muts op. Nu zien ze er allemaal hetzelfde uit! De verpleegkundige plakt drie stickers op haar borst. Dat is om naar haar hartje te luisteren. Tammy vindt het opeens wel een beetje spannend en moet even huilen. Gelukkig is mama er nog om haar te troosten. De verpleegkundige trekt een mal gezicht! Tammy lacht door haar tranen heen. Daar is de slaapdokter. Hij brengt bij Tammy een klein naaldje in haar arm. Dat prikt heel eventjes, maar mama houdt haar hand vast. Door het naaldje wordt Tammy strakjes in slaap gebracht.

Naar de operatiekamer

De dokter, die Tammy in slaap brengt, neemt Tammy en mama mee naar de operatiekamer, waar Tammy in slaap gebracht wordt. Als Tammy lekker slaapt, gaat mama terug naar de verpleegafdeling. Daar wachten papa en mama samen tot Tammy klaar is. De verpleegkundige en de dokter blijven op Tammy passen.

Weer wakker

Tammy snapt er niets van: net was ze nog in de operatiekamer en nu ligt ze ergens anders. Tammy is blij om mama te zien. Een verpleegkundige ziet dat Tammy wakker is geworden en komt bij haar kijken. Zij vertelt aan Tammy dat ze nu in de uitslaapkamer is en ze geeft Tammy een ijsje. Dat vindt Tammy heel erg lekker. De operatie is klaar. De verpleegkundige van de verpleegafdeling komt Tammy weer ophalen. De verpleegkundige vraagt of Tammy haar oog pijn doet? Want dan kunnen de verpleegkundigen en dokters daar iets aan doen.

Op de kinderafdeling moet Tammy nog een tijdje in haar bed blijven liggen. Ze voelt zich nog heel slaperig. Papa knuffelt Tammy en zegt dat ze een grote meid is. Bob voelt zich ook raar. Na een tijdje voelt Tammy zich weer wat beter, Tammy heeft lekker geslapen. Papa geeft haar een slokje water. Tammy voelt haar oog een beetje prikken. Mama vertelt dat er zalf inzit. Tammy moet heel erg haar best doen om niet in haar oog te wrijven.

Mag ik al naar huis?

Na een tijdje komt de verpleegkundige weer langs. Zij vraagt of Tammy heeft gedronken en geplast. Tammy voelt zich weer een stuk beter. Pas daarna haalt de verpleegkundige het naaldje weg. En ja hoor: ze mag naar huis.

Als Tammy weer met papa en mama in de auto zit, is ze toch wel heel blij dat ze naar huis gaat. Bob zit naast haar en lacht vrolijk. Thuis gaan ze fijn ziekenhuisje spelen, Bob en Tammy!

